Ч. 231. Пятниця 29 (16) жовтня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Ще про гостину царя Николая в Італїї. — Поясненя до гостини кор. Фердинанда в Сербії. — Дальші вісти про убитє кн Іта.

З Відня доносять: На засїданю предсїдателїв клюбів, яке відбуло ся вчера в полудне, постановлено, щоби палата послів відбула засїданє нинї, завтра і в суботу, за кождим разом о 10 год. перед полуднем а слїдуюче засїданє має ся відбути аж в середу. В тім часї, коли не буде засїдань, мають відбувати ся якісь наради і переговори, котрих цїлию єсть недопустити до кризи в парляментї і зробити не лиш парлямент але й ческий сойм здібним до роботи. Кажуть, що коли би переговори у Відни удали ся, то розпічнуть ся другі в Празї а коли би й тут все добре пішло, то будуть робити ся заходи около утвореня парляментарної більшости. О якійсь коаліциї однак нема бесїди а так само не беруть в рахубу утворенє урядничого кабінету.

З Праги доносять, що ческий сойм має бути скликаний на день 15 падолиста а в кругах посольских говорять, що сей реченець буде рішати також о судьбі палати послів.

Якусь досить загадочну вість подала нинї одна з львівских ґазет з Відня про руск клюби. В дотичній телєґрамі сказано: Нинї відбуде ся спільне засїданє обох руских клюбів: українського і „староруского" (се значить „москвофільского") в справі спільного дїланя обох клюбів в справах обходячих оба клюби.

Здає ся, що й на Угорщинї вже зміркували чим пахне гостина царя Николая в Раккониджі і в виду того панове Мадяри зрікають ся вже самостійности мадярскої армії а хотїли би лиш узискати в нагороду за тогосподарску независимість. В клюбі партиї независимости війшла ся була оногди мала громадка послів, а Дезидер Надь вказав підчас розмови на з'їзд монархів в Раккониджі і сказав, що з'їзд сей показує, як дуже старає ся Росия ізолювати австро-угорску монархію. Чим виднїйше стає то змаганє, тим більше у віденьских кругах повинна би відозвати ся сьвідомість того, що в обох половинах державы, особливоже на Угорщинї, треба завести спокійні відносини і вдоволенє. Партия независимости мусить зі своєї сторони подати руку до того, щоби можна завести такі відносини, і она готова до того. Она готова згодити ся на бажанє монарха і не вимагати ніяких войскових концесий, аж економічна независимість краю буде забезпечена.

Здає ся, що й в Туреччинї добре оцїнюють з'їзд монархів в Раккониджі. Турецка ґазета „Тасвірі Ефкіяр", обговорюючи з'їзд в Раккониджі, доказує, що італїяньско-російске порозуміне не може Туреччинї вийти на добре, бо поза ним криє ся охота заборів. Що найбільше могло би то порозуміне обмежити заборчі пляни обох сторін. Росия хоче за страти на Далекім Сходї пошукати собі відшкодованя на Заходї.

Досить цїкаві подають тепер з Софії і Бїлграду поясненя до гостини болгарского короля Фердинанда в Сербії. В софійских кругах полїтичних кажуть, що подорож короля до Сербії була для них великою несподїванкою і що она стоїть очевидно в звязи з конфліктом короля з демократичним кабінетом. Король, кажуть, домагав ся скликаня великого собрания, котре би поробило деякі зміни в конституциї і знесло деякі обмеженя прав короля. Отже, щоби собі здобути ще більшу симпатию в народї своєю заграничною полїтикою та позискати єго ще більше для своїх плянів, вибрав ся король до Сербії.

В Бїлградї знов не сумнївають ся, що то Росия спонукала короля Фердинанда до сего першого кроку єго зближеня до Сербії. Розійшла ся навіть чутка, що се зближенє має на-

---

Груда золота.

З нїмецкого — Фока.

У виставовім вікнї одного льондоньского товариства корабельного, котре раз на тиждень перевозить пасажирів до Австралїї, були торік виставлені три величезні груди золота, т. зв. ноґґет (nugget), власність правительства Ново-Полудневої Валїї, походячі з нововідкритих покладів золота в горах Ґрей Ренджь. На припертих до них табличках були подані вага і їх вартість. Середна груда важила 37 анґлїйских фунтів і мала вартість 5100 фунтів штерлїнґів (122.400 К). Груда з правого боку важила 29, а тота з лївого боку 22 анґлїйских фунтів. Коротко сказавши, лежало тут доброго чверть мілїона корон чистим золотом.

Ті груди золота були на то виставлені, щоби вабити людий в ті сторони, звідки то золото походило.

Управа корабельного товариства мала то добре на оцї, що між тими, котрі оглядали ті скарби, можуть знайти ся й такі, котрі би подумали собі, чи не можна би роздобути такі груди золота і без вандрівки аж до Австралїї, і длятого зажадала, щоби полїция уставила перед виставовим вікном одного полїцияна, котрий би там постійно стояв, та й остаточно узискала то за відповідною заплатою.

Позаяк майже через цїлий день вистоювала перед вікном купа людий, то полїциян стояв звичайно на підсїню оперщись об одвірок таки зараз коло того вікна. Стояти так на однім місци було не конче приятно для него, хоч по трох годинах зміняв єго товариш. Коли же лучило ся так, що на хвильку було коло вікна менше цїкавих, то він витягав собі ноги в той спосіб, що ішов аж до сусїдного дому і вертав назад. А той сусїдний дім мав великий заїзд, бо в подвірю був великий маґазин з пивницями, котрий подїлений більше як на сотку відділів, був винайманий всїлякии купцям і промисловцям.

Одного дня перед полуднем надійшов від сторони як Черінґ Крос улицею Пель Мель якийсь просто одягнений чоловік. Ліву руку запхав в кишеню від штанів, а правою поправляв що хвилька на собі скіряну шапку, котру дістав може від якогось самоїздника, та розглядав ся заєдно по числах домів. В домі з тим широким заїздом мабуть знайшов шукане число, бо залїз до середини і зачав там розглядати ся по маґазиновім подвірю. Якийсь робітник викотив як раз з якогось складу бочку. Він підійшов до него.

— Чуєш, Стефане! — закликав він єго.

Робітник оглянув ся.

— То ти, Добе! Ну, то ходи сюди!

Они зайшли до того складу, з котрого Стефан котив бочки, і сїли собі один на якусь паку а другий на малу бочівку.

— Отже ти дістав звістку від мене, Добе?

— Дістав. Отже що такого?

— Чи ти чув вже про тоті груди золота, які тепер знаходять в Австралїї?

— Чей не схочеш мене намовляти, щоби я туди вибирав ся. Шкода би твого труду.

— Але таку хорошеньку грудку хотїв би ти мати?

— Говори працї відразу, чого хочеш від мене?

— Добре. Онтам у виставовім вікнї лежать три пишні австральскі груди золота. Така принада до еміґрациї, що аж любо, то треба признати. Але я так само як і ти не маю охоти вибирати ся в сьвіт, в тоті люби сторони спраги, а волю тут пробовати мого щастя. Але груди золота звідтам хотїв би я все-таки мати так само, як і ти. Отже спробуймо на льондоньскім бруку нашої зручности як копальники золота!

— Твоя справа, Стефане, видаєсь менї трохи небезпечна. А як маєсь дїло зі стереженем?

— Коло вікна стоїть заєдно один полїцайник. Той мусить ся вступити. Твій хлопчище о то постарає ся. Передовсїм потреба нам малого купецкого самоїзду. Чейже то ще твоя специяльність потарахкати яким, що стоїть без дозору, обідрати єго а відтак лишити єго де, нехай чорт собі єго забере?

— Ну, працї треба щось робити.

— Тому то я й вшав на гадку взяти тебе на помічну силу. Отже ти возьмеш на себе, скажім, позавтру один із твоїх шкіряних кафтанів, прикрасиш свою дорогоцїнну голову якою трохи лїпшою шкіряною шапкою і заїдеш тут своїм купецким самоїздом. Докладний час означимо ще пізнїйше. А не забудь післати до мене

віть дійти до тревалости через посвояченє обох династий. Король Фердинанд, кажуть, вибрав ся лиш длятого на прогулку в гори Копаонік, щоби пізнати свого зятя а будучого мужа своєї доньки Евдокії, князя Александра сербского. Але найбільше зацікавленє викликує питанє, чи кор. Фердинанд зробив сей крок за порозумінєм Відня і Берлина чи ні? Позаяк єсть більшість таких, котрі на се питанє готові „так“ відповісти, то настала обава, щоби й тепер не визискано Сербії так, як то було з нагоди митової унії.

Кажуть, що убитє кн. Іто було ділом заговору, котрий ще в марті відкрито. Розійшла ся навіть чутка, що й російский міністер фінансів Коковцев і покійний Іто на короткий час перед своєю стрічею одержали були остереженє, щоби не показували ся оба разом, бо котромусь з них грозить якась небезпечність, але они на то не зважали. Здаєсь, що убийника ще й доси не зловлено. В місцевости Цзіцаґу арештовано аж на другий день по убийстві двох Корейців підозріних о убийство, але третий їх спільник утік і той має бути справдешним убийником. Як доносять з Петербурга, має міністер скарбу, Коковцев поїхати через Владивосток до Токіо, щоби там іменем російского правительства висказати сочувство з причини убитя кн. Іто і взяти участь в похороні.

Новинки.

Львів, дня 28 жовтня 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер просьвіти іменував професора при руской ґімназиї в Тернополи, Софрона Матвіяса головним учителем в женьскій семінарії учительскій в Перемишли. — Президия краєв. Дирекциї скарбу іменувала ад'юнкта технічної контролї скарбової Ант. Ржечицкого в Тернополи, контрольором технічної контролї скарбової в IX кл. ранґи, а асистента технічної контролї скарбової Ґустава Балицкого, ад'юнктом технічної контролї скарбової в X кл. ранґи. — Львівский висший суд краєвий переніс офіциялів канцелярийних: Юр. Мартинця з Лопатина до Бучача; Ф. Малецкого з Бібрки до Золочева; Ант. Ґерулу з Золот. Потока до Коломиї; Алекс. Чепелевского з Перемишлян до Золочева; Ольдр. Смутка з Сянока до Бібрки і Ст. Шварчика з Косова до Сянока та канцелістів: Ів. Дядюша з Рудок до Винник, Йос. Бранда з Мельниці до Куликова, Т. Скорупского з Рудок до Рави і Ів. Процева з Угнова до Косова; — іменував канцелістами між иншими: підофіц. рахунк. Володим. Качмара для Рудок, Анатоля Залиньского для Буска і Мих. Дудика підофіц. рахунк. для Заліщик.

— **Оповіщенє.** Ц. к. Адміністрация податків подає до відомости: По мисли §. 184 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 подає ся до загальної відомости що зачисленє податників податку особисто доходового округа оцінкового міста Львова до поодиноких тїл виборчих по мисли §. 181 маючих ся утворити, зістало перепроваджене і що дотичні списи виборців виложені будуть до публичного перегляду в відділї рахунковім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1, II пов.) від години 9—1 перед полуднем від 2 падолиста с. р. почавши через 8 днів т. є до включно 9 падолиста с. р.

Евентуальні зажаленя против невластивого зачисленя податників до поодиноких тїл виборчих належить вносити в протягу висше визначеного 8 дневного реченця на руки підписаної власти вимірової, зажаленя ті не здержують однак дальших чинностий урядових, а іменно відбутя важних виборів.

Право перегляду згаданих списів прислугує лише особам до плаченя податку особисто-доходового в оцінковім окрузї „Львів місто“ обовязаним і відповідно леґітимованим, виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надужитя по мисли §. 246 наведеного закона будуть карані.

— **Загадочне убийство.** З Угнова доносять до Kuryera Lwowsko-го: Дня 25 с. м. в ночи вертав начальник громади Салаші з торгу в Раві рускій. Кіньми повозив наймит. Коли заїхали в густий ліс, роздав ся вистріл. Візник оглянув ся поза себе і побачив, що війт зловив ся обома руками за груди. В тій хвили роздав ся другий вистріл, а війт перевернув ся на сидженю і сконав. Хто стріляв не звістно, а жандармерия слїдить за виновником.

— **Дрібні вісти.** П. Філомена Лопатиньска заанґажована до міского театру в Чернівцях виступала в недїлю в „Циганьскім бароні“ і запрезентувала ся там як найлїпша співачка в тім театрі. — Довірочні збори дяків сокальского, белзского і варяжского деканата відбудуть ся дня 2 падолиста в Сокали о 12 годині в сали „Касина міского“. — В руслї ріки Вислоки в пільзеньскім повіті відкрив жандарм патролюючий при будові мосту в Пржержици в глубині 8 метрів мідяну руду. — П. Ів. Коркевич згубив срібну папіросницю вартости 70 К і обіцює 20 К знахідного, а п. Яков Лош згубив золоту спинку з шафіром вартости 100 К. — Злодія Яна Катаржиньского, котрий обікрав костели в Сокали і Закопанім, засудив вчера львівский суд на 6 лїт тяжкої вязниці і поставлене під надзір полїцийний. — До чортківскої учительскої семінариї зголосило ся около 150 учеників, з того єсть 90 прц. Русинів, а 10 прц. Поляків і Жидів. — В буджеті міністерства справ внутрішних знаходить ся позиция на одно нове старосто в Галичині.

— **Огні.** На шляху зелїзниці Дрогобич Борислав займила ся кипячка, котра підчас перевозу витекла була з ваґонів, а від неї займили ся пороги і горіла значна часть шляху. Огонь аж по двох годинах угашено. Тепер треба буде виміняти пороги; поїзди курсують і дальше, лиш з великою осторожностию. — В недїлю дня 17 с. м. згоріли в Бучачи будинки і трохи пашї вдовиці Бочарскої. Огонь був, кажуть, підложений. При гашеню відзначила ся найбільше „Січ“ з Нагірянки, котра зараз в перший хвили явила ся на місци пожежі.

— **Смерть від вибуху ґазів.** З Борислава доносять, що вчера досьвіта настав в спальни директора копальні Льва Райтера, вибух ґазів, від котрого згинув Райтер, а дитина, жінка і мамка суть так попарені, що житю їх грозить велика небезпечність. Директор Райтер був братом львівского адвоката і завідував его копальнею в Бориславі. Вибух настав з тої причини, що до отоплюваня дому уживано ґазу; коли вчера досьвіта о 4 год. рано служниця запалювала в печи, настав вибух. Райтер згинув на місци, а жінка і дитина так попарені, що ледви ще дають слабі ознаки житя і ледви чи будуть жити.

† **Померли:** Л. Леонтович, бувший урядник почтовий а відтак артист руского театру, помер у Львові дня 25 с. м. — Померли вчера у Львові: Варвара Жеґадлович в 39 р. житя; Болеслав Цєньский, пластитель більшої посїлости, в 78 році житя. — В Стрию помер др. Евстахій Шепарович в 41 р. житя.

завтра рано твого хлопчиска, щоби я его поучив. А поки що ще щось тобі покажу.

Они встали і вийшли знов на подвіре, де Стефен отворив якісь двері.

— Чорт же би тебе! — вирвалось Добови. — Таж то поліцайский шолом!

— — — — — — — — — — —

Два дні опісля, около третої години по полудни, коли на улици Пель Мель трохи менший рух, станув напроти контори корабельного підприємства якийсь самоїзд середної величини з сидженем з переду, на котрім могли сидїти дві особи а з заду з таким уладженем як скриня, отже купецкий самоїзд, призначений до вивоженя легких пакунків.

На сидженю розпер ся вигідно шофер в шкірянім одїню. Его товариш, той, що виносив пакунки, зайшов був очевидно до того дому, перед котрим самоїзд станув.

А перед виставовим вікном якраз длятого, що на улици став менший рух, походжав поліцияй, поставлений там на варті. Коли вернув знов до брами сусїдного дому, зачув, що хтось сїпнув его нагло за рукав. То якийсь хлопчище, що вибіг з брами, станув заплаканий перед ним і дрожав на цїлім тїлї.

— Що такого стало ся?

— Мій тато! Мій бідний тато!

— Щож такого з твоїм татом?

— Він впав в пивницю до ями з водою і кричить, щоби я его витягнув, бо утопить ся, а я не можу. Поможіть менї борзенько!

— А деж то?

— Оттут, пане, лиш кілька кроків від брами, в пивници!

Він потягнув полїцайника за собою, котрий ще кинув оком на виставове вікно а побачивши, що нема людий коло него, подумав собі, що може чей відійти на хвилинку ратувати людске житє.

— Тут — тут, пане! В отсім складі позаду!

Склад той був слабо осьвітлений. Скоро лиш полїцияи зробив в нїм кілька кроків, сьвітло погасло а рівночасно й замкнули ся за ним з лоскотом зелїзні двері.

В перший хвили се его змішало і він гадав, що то лиш случай. Але й зараз стало ему ясно, що він попав ся в лапку. Став гримати в двері кулаками і ногами. Але може аж за десять мінут звернули на то увагу на подвірю.

— — — — — — — — — — —

Скоро лиш хлопчище з полїцияном щезли в брамі, шофер на самоїздї на противнім боці улиці рушив ся. Він хотів заїхати своїм самоїздом під браму, але очевидно не умів добре кермувати, бо скручуючи борзо, заїхав у вікно, котре розлетїло ся на тисячі кусїв. В одній хвили виїхав він знов на улицю але не без того, щоби не вхопити найбільшу, середущу груду золота, вартости звиш сто тисячів корон, котру сховав в скрини свого самоїзда.

В склепі від такої зухвалости всї на хвильку аж остовпіли. Але відтак вибігла служба і при помочи прохожих стягнула розбишацкого шофера із сидженя в тій хвили, коли він сховав груду золота до скрині та хотїв вже гнати дальше.

Тоді полїцияи, що вибіг з брами, розтрутив людий і вхопив его за плече.

Але то не був той, котрого звабили до пивниці, лиш якийсь инший, що вийшов з того маґазину, де два дні перед тим пивничний робітник Стефан нараджував ся зі своїм приятелем Добом.

— А ти, злодюго! — крикнув він. — Лізь но зараз на самоїзд і давай золото назад!

Зловлений розбишак не ставив вже опору. Серед голосних криків збіговиска, яке зробило ся було довкола него, кинув він тяжку груду золота крізь діру в шибі виставового вікна до середини.

— Так, любчику — сказав на то полїцаян — а тепер їдь зі мною на полїцию коло Черінґ Крос, лиш раджу тобі трохи скорійше!

Самоїзд рушав з місця, але ледви що уїхав кусень дороги, як вже зачав таки добре гнати.

Нараз вибігла служба з бюра на улицю.

— Де подів ся? Куди поїхав — стали допитувати ся.

— На полїцийну стацию коло Черінґ Крос — відповів хтось. — Онтам в долині скручує на розї улиці.

Служба пустилась на стацию полїциї віддалену може десять мінут дороги, але там не було нїякого самоїзда з полїцияном і арештованим. Та й не приїхав нїякий.

А причина, длячого служба вибігла була знов на улицю і пустилась за самоїздом, була та, що там зі страхом відкрили, що тота тяжка жовта груда, яку злочинець кинув назад із самоїзду крізь діру в шибі, не була тота сама, котрі він вхопив, коли розбив вікно і сховав відтак до скрині, лиш якась инша. То була, бачите, зручно підроблена груда мосяжу.

Вечером знайдено той самоїзд, котрий так зручно заїхав був у вікно, на польній улици передмістя Вайтчепель.

Але груди золота не було в скрини.

Господарство, промисл і торговля.

Господарско-крамничий курс для селян в Господарско-садівничій школі товариства „Просьвіта“ в Милованю.

Щоби піднести уровень загального образованя наших селян; приладити їх до умілого веденя сільского господарства та познакомити їх з основанем сільского крамарства і спільництва, устроює головний виділ товариства „Просьвіта“ господарско-крамничий курс для селян в Господарско садівничій школі в Милованю. Курс сей буде тревати від 20 падолиста с. р. до 1 січня 1910 р. н. ст. На курсі будуть учити:

I. З сільского господарства:

1) Вірцеві господарскі будинки. Хата, стайня, стодола, шпихлір, обороги. Студня. Розклад господарских будинків на обійстю. Крите господарских будинків. — Солом'яна стріха, дахівки, бляха. Обезпечене будинків, засобів сїна і збіжа від огню. — 2) Город при хаті. Плекане городнини, єї збір і зужиткованє. Яку городнину плекати і де плеканє єї оплачує ся? Квашене огірків і капусти на продаж. — 3) Сад при хаті. Садьба і плеканє овочевих дерев. Збір і зужиткованє овочів. — 4) Хмелярня. Плекане, догляд і збір хмелю. Хмелярскі спілки. — 5) Пасіка. Рамковий улий. Медарка. Штучна вощина. Штучні рої. Продаж меду і воску. Зужитковуванє меду. — 6) Роздроблюванє селяньских ґрунтів. Зміж ґрунтів (комасация). Відводнене піль (дренованє). Зужитковуванє неужитків. Оброблюванє новин. Торфища. — 7) Оброблюванє землї. Знаряди до оброблюваня землї. Покладане стернищ. Вузкі загони. Оранє у широкі склади. Глубоке оранє. Зябля. Перелоги. Розплуги, перегони, борозди. — 8) Чому гноїмо ріллю? Стаєнний обірник. Вірцева гноївня. Гноївка. Людскі відходи. Компост. Приорюванє обірника. — 9) Штучні навози. Досьвіди з штучними навозами. Як купувати штучні навози? Зелені погної. — 10) Добір сївного зерна. Як чистити сївне зерно. Приладжуванє зерна до сїйби. Сїйба сївачкою. Що робити, щоби зерно не зводилось. Чергованє засївів. — 11) Сїйба збіжа, пастівних ростин і суниць. Сїйба окопних ростин. Промислові ростини. — 12) Догляд засївів. Нищенє пільних шкідників, хопт і бурянів. Ржавна, збіжевий сниттй і спорець, перстенець. Що робити, щоби збіже не вилягало? Градобитє. — 13) Жниво. Молотьба. Чищенє збіжа, млинки, трієри, сортівники. Зсипуванє і переховуванє збіжа. Продаж збіжа. Громадскі шпихлїрі. Збір і переховуванє окопних ростин. Збір і приладжуванє промислових ростин. — 14) З'ужитковуванє громадских пасовиск. Плеканє і гноєнє сїножатий. Сїнокоси — як найлїпше робити сїно? — 15) Головні хиби селяньскої годівлї товару. Де оплачує годівля молочних коров і робучих волів. Молочні кози. Коли оплачують ся в господарстві робучі коні. Які свині надають ся найлїпше до плеканя в малих господарствах. Кури, качки, гуси, крілики. — 15) Як обходити ся з тївними коровами і жеребними кобилами? Плеканє телят. Упряж на воли і корови. Запряганє коров до роботи. — 16) Пасовиска для товару. Що робити, коли худобина здуєть ся? Зараза писка і ратиць. Як живити в зимі худобу? Як обчислити, чи вистане паші для нашого товару на цїлу зиму? 17) Зародові обори благородної худоби. Стациї бугаїв. Закон о лїценціонованю бугаїв. Зародові хлївні. Стациї оґерів. Годівляні спілки. — 19) Господарскі записки і рахунки.

II. З крамарства і спільництва.

1) Як орґанізувати спілки в приміненю до сільского господарства. Каси, крамниці, молочарскі спілки, спілки годівляні, закупна господарских знарядів і насїня, спілки меліорацийні та комасацийні і спілки збуту. — 2) Конечні відомости з рахунковости з книговодства і дїловодства спілкового. — 3) Елементарні відомости з законів, ґеоґрафії і переписки в приміненю до крамарства.

III. З загальної просьвіти.

1. Приступно подані відомости з історії культури, особливо історії культури України-Руси в цїли піднесеня культурного уровеня та національного і горожаньского освідомленя. 2. Заповіди закону Божого. — 3. Наука сьпіву.

Наука в школї є безплатна. Школа єсть доступна для всїх без ріжниці народности. Першенство приняття мають члени товариства „Просьвіта“. Учасникам курсу дає головний виділ тов. „Просьвіта“ приміщенє безплатне, а харч по цїнах власного кошту: 20 корон місячно.

Учасників курсу не може бути більше як 30. Услівя приняття для молодїжи є: правильний розвій ума і тїла, укінчений 18 рік житя, бездоганне поведенє і сьвідоцтво скінченої науки в народній школї та посьвідченє, що кандидат працював при господарстві. Старші селяни виказують ся бездоганним горожаньским житєм.

О принятє на курс зголошувати ся треба найпізнїйше до 15 падолиста с. р. до головного виділу товариства „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. До поданя треба долучити метрику уродженя, сьвідоцтво скінченої науки в народній школї і посьвідченє, що кандидат працював при господарстві.

За головний виділ товариства „Просьвіта“ у Львові.

П. Огоновский, голова. *Др. І. Брик*, секретар.
Др. М. Коцюба, за економ. секцию.

Телеґрами.

Варшава 28 жовтня. Цар Николай прибув тут вчера о 5 год. по полудни і приймав начальників властий, депутацию міста, представителїв російского населення та університету і висших шкіл. Відтак від'їхав в дальшу дорогу.

Мадрид 28 жовтня. Король Альфонс підписав декрет іменуючий ґен. Вейлера ґенеральним капітаном в Катальонії а також і другий декрет застанавляючий засїданя Кортесів.

Константинополь 28 жовтня. Після автентичних інформаций має що року кількох офіцирів відбувати службу в австро-угорскій армії.

Токіо 28 жовтня. Кореєць, котрий належав до заговору і виконав замах на кн. Іто, буде імовірно виданий властям японьским.

Токіо 28 жовтня. З урядової сторони доносять, що полїтика Японії в Кореї не буде змінена з причини замаху на кн. Іто.

Берлин 28 жовтня. Японьска амбасада доносить, що причини убитя кн. Іто оголошено в Японії народну жалобу.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 27-го жовтня 1909	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	628·—	638·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402·—	412·—
Залїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% премійов.	109·70	110·40
Банку гіпот 4½%	99·10	99·80
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·40	95·10
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·30	94·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·70	100·40
Залїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	115·—	121·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	57·—	61·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	34·50	38·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	67·50	73·50
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·35	24·25
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·40
Рубель паперовий	2·55	2·56
100 марок німецких	117·40	117·60
Долар американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), $9·\underline{44}$, $6·\underline{29}$ *), $11^{\underline{55}}$ *).

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), $9·\underline{28}$, 6·13*), $11·\underline{39}$ *)

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:

що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.

„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.

„ 1/7 до 30/9 5·30.

в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки руські а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Звірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства звірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі звірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповідання.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дїтий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще звірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малї герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповідання, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю лїліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, третє виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Давні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дївчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповідання, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний звір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).